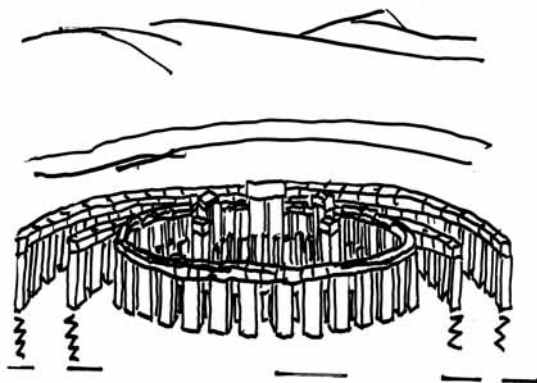

STONEHENGE-groupe unit.

SAXA LOQUUNTUR

A misztikumtól a ST21-25/F. – H.-ig
Pataki József

2008.

<http://stonehengeha6vi.atw.hu>

Kézirat.

©2008 by Pataki József. HA6VI
H-3201. Gyöngyös, PO.BOX 283.

© Minden jog fenntartva.

Manuscript:

© All right reserved.

Motto: Credo, quia absurdum. /D.g./

A Stonehenge-groupe mesevilágának kutatásához teljesen új aproximációt vesz kézbe a T. érdeklődő.

A Stonehenge-group építői a kultúrájukról a messzi jövőre a Rendszer megalkotásával egy komplex „történelemlétkönyvet” hagytak örökségül.

Ezen „történelemlétkönyv” által közvetített „rejtjeles üzenet” egzakt megfejtését írja le ezen dolgozat.

A válasz keresésének az íve messziről, Mongóliából indul és a Tiroli Nebelhornereken keresztül jut el a Stonehenge-group rendszerhez.

A dolgozat új, eredeti és egyedi teóriája © szerint a Stonehenge-rendszer egy A. J. FRESNEL-fázisforgató hangerősítővel gerjesztett H. -v. HELMHOLTZ-féle akusztikus üregrezonátor, melynek „bombardon” rezgésszáma pontosan számítható.

Az új approximáció szerint az akusztika-fizika és a „genius loci” segítségével messze mutató új kutatási irányok nyithatók, így a mesevilág misztikumából át lehet lépni a valós világba.

Tartalom

1. Előszó	6
2. Panoráma	7
3. A rendelkezésre álló összkép.....	7
4. Lapidárium.....	9
5. Saxa Loquuntor.....	25
6. Az építményrendszer	27
7. Mivégre	29
8. A Fresnel-Helmholtz enteriőr.....	32
9. Összefoglalás.....	34
10. Kétségekről – szabadon.....	35
11. Végül.....	36
12. Irodalom	37
13. Olvasmányok	38
14. Függelék, kézirajz vázlatok.....	40

1. Előszó

Évekkel ezelőtt ezen dolgozat szerzőjének lehetősége volt Mongóliában néhány évet eltöltenie. A csodálatos ország fővárosában Ulán-Bátorban először, csak odavetődő sétálóként nézte végig a Központi Kolostorban a Gandan főszentélyében folyó szertartásokat. Később minden adandó alkalommal felment a Kolostorhoz és megpróbált a zajló szertartás alig követhető menetében valami rendszert, összefüggést felfedezni. Megpróbálta megérteni azt, hogy a szertartásrendben mikor és miért bömböltetik fel a rekvizitumokként felsorakoztatott óriás fém kürtöket, a hatalmas tengericsiga házakat a Láva fúvósok, mikor miért dübörögnek fel az óriás dobok és egyéb hangkeltő szerszámok. Az így „felépült” hangorkán egyszer csak miért marad úgy abba, mintha „elvágták volna”?

A nagytiszteletű Lámák mosolyogva összeintenek – az akció sikeres volt? Újból hangorkán, majd megint csend. Most a Lámák nem intenek össze, nem mosolyognak. Sikertelen akció? Az egész szertartás monoton, mély, morgó, az embert belülről megrázó hangorkán majd csend periódusokból áll. Sok szertartást végig hallgatva csak a „miért” kérdések szaporodtak: az ősi tibeti buddhista szertartásrendben a mély, morgó hangorkán mit idézhet?

Néhány évvel később a szerző „találkozott” a tiroli óriás kürtökkel és Nebelhorner-ekkel, majd teljesen véletlenül – a Stonehenge groupe építmény rendszerrel.

A sokévnnyi keresés-kutatás után az Ulán-Bátor-xot Gandan kolostori szertartások mély, dübörgő hangorkánja és a „Stonehenge kép” összeállni látszik.

Az ulán-bátori és a tiroli kürtök dübörgő hangjának a Stonehenge-rendszerrel való kapcsolatáról szól ezen dolgozat. A felépített teóriával – talán – sikerült közelebb kerülni az ST-21/25/F. – H.-ig rendszer használati céljának a megértéséhez.

2. Panoráma

2.1. A Stonehenge-groupe építmény-rendszer elérhető és fellelhető irodalma a prehistórikus mesevilág megismertetésében, kutatásában mértékadó, tudományos műhelyekben feldolgozott, az Építmény-részlet feltáráásával kapcsolatos eddigi eredményeket teszi hozzáférhetővé.

Egy-egy tanulmány sok, – akár több száz – igen nagy tekintélyű és magas „katedrájú” szerző munkájának egymásba szőtt, olvasmányos összegzése.

Ezek az olvasmányok a jelenlegi ismeretek keresztmetszetének tükröi és azt erősítik meg, hogy az Építménnyel kapcsolatos feltételezések eddigi világából sikerülhet egy valós térbe helyezni az Építmény-rendszer létesítési célját és működését.

2.2. Ezen dolgozat érdemi részében kifejtettek forrása az Ulán-Bátor-xot Gandan Kolostor Buddhista szertartásainál kezdődik és Tirolon keresztül jut el az Építmény-rendszerig.

Az Építmény-rendszer értelmezési köre az eddig vélelmezettektől eltérően teljesen más rendszer-értelmezési síkon és tartományban van. A kapott eredmény egzakt és így megnyílnak a múlt valós világa, mely világ nem azonos az eddigi fantázia képekkel.

3. A rendelkezésre álló összkép

3.1. Az utóbbi, mintegy száz évben a régészek különleges gondossággal követték végig a mai korból visszatranszformálható, feltételezhető történeti, tudományos-technikai, főleg építés-fázis stb. megoldás lehetőségeket.

A fellelhető irodalom bőven és részletesen kitárgyalja az Építmény-rendszer építéséhez használt, a mai bányászati,- szállítási,- megmunkálási eszközeinkkel is körülményesen előállítható, a darabonként is több (1,6 t/m³) tonnás kőtömböknek a „feltételezhetőől” jóval több bizonyíthatósággal követhető kezelését.

Ezek alapján az Építmény-rendszer feltételezhetően:

3.1.1. a fizika egy speciális ágának kor-fejlődési szintjeihez folyamatosan hozzá módosított,

3.1.2. adott terepen síkban/térben korrigálás nélkül kiserkesztett,

3.1.3. az építési kor technikai fejlettségi szintjének megfelelően felület megmunkált,

3.1.4. kalibrált légrésekkel méretre rendezett, majd

3.1.5. architráv heveder koszorú gerendázattal kör alaprajzúvá módosíthatatlanul zárt,

3.1.6. sajátos és egyedi „síkfelület rend!!” szerint elhelyezett speciális kőtáblákból álló, különleges gyűrűs/hengergyűrű rendszer.

3.2. Az Építmény-rendszer rendeltetése a feltételezések és értelmezések szerint lehetett:

3.2.1. asztrológiai célú építmény, – mert tájolása lehetővé tette a hely délkörén a Nap és a Hold kelték/nyugták pontos meghatározását??

3.2.2. kultikus célú építmény, mint az ún. „oltárkő” centrumú szertartások évezredek átörökített hagyományok szerinti celebrálásának méltósággal szolgáló, a Nagy Merlin varázslóhoz méltó kerete? Egy egyedi passzpartúra?

3.3. A hatalom gyakorlásának az univerzális helyszíne?

Az erős, a hatalmas, a tér-kor-időfolyam aktuális uralkodójának fenséges piedesztálja?

Vagy: közösségi célú fórum (akár „mészárszék”), mert szellemisége és praktikuma – az eddigi feltételezések szerint – sok száz generációt összefoghatott?

Esetleg: évezredek társadalmi rendszereinek egy és azonos alapra szerveződött, a közös munkával való – eleddig nem ismert – közös cél elérése, majd a következő évezredekben az Építmény-rendszer átörökített és azonos célra ható tökéletesített szimbóluma?

3.4. Már az építkezést megtervezők/elkezdők is, egészen az építkezést befejező utódokig az Építmény megvalósítási időtar-

tamától független, a végső céljára eredményt adóan azonosan ható/követendő egységes mértékrendszert alkalmaztak. Az építési folyamat akár rövid (?), akár hosszú (?) ideig tartott, az ős tervezőknek egyaránt képeseknek kellett lenniük arra, hogy:

3.4.1. írásbeliség (??) nélkül,

3.4.2. akár több száz (??) generáción keresztül is,

3.4.3. egységesen átadható/átvehető,

3.4.4. téren és időn keresztül magával hurcolható,

3.4.5. el nem felejthető és el nem veszíthető,

3.4.6. mindenkor egységesen értelmezhető,

3.4.7. a természetből levezethetően és minden korban természetesen előállítható,

3.4.8. a gyakorlatban „örök” érvényességgel alkalmazható, de egyszerű ismeret rendszert ki tudjanak fejleszteni és át tudjanak örökíteni.

Magas fokú társadalmi szervezethez volt szükséges már kezdetektől ahhoz, hogy az utólagosan nem módosíthatóan egymáshoz rendelt rendszerelemeket az átörökített célnak megfelelően állítsák/építsék be az egyszer és mindenkorra végleges helyükre.

A megalapozott tudás és tapasztalat sikeres át- és átörökítését, az aktuális népességet az élettartama hosszáig „mozgásban tartó/bedaráló” építési munka eredménye bizonyítja.

Ha évezredek átveszélten megviselt állapotban is, de az Építmény áll.

4. Lapidárium

4.1. Az Építmény-rendszer építés-történetének idő ívén elegendő lehetett-e építési/fejlesztési célnak:

4.1.1. ha asztrológiai megfigyelő helyet/bázist akartak építeni, a kíváncsi embernek a megfigyelésekhez a kikémleni szánt messzeség felé, az Építményből kifelé kellett néznie. Ott volt és ott van minden aktuális, szabad szemmel, optikai segédeszköz nélkül nézhető látnivaló.

Viszont. Az építmény-F4 alapkör $8^\circ + 4^\circ = 12^\circ \times 30 \text{ db} = 360^\circ$ körkerület tagoltságába, az észlelési iránynak kinevezett aktuális látómezejében minden, szabad szemmel látható égi jelenség az égi törvények szerint előbb-utóbb „beleforgott”.

Az Építmény elemeinek néhány szögperces „eltájolása” a szabad szemmel való megfigyelések eredményében a légköri fénytörés változás okozta pontatlanságok miatt számottevő hibát nem eredményezhetett, de az Építmény alaprajza az osztóköron nem záródott volna kör alakra. Az építők az építés minden fázisában pontosan dolgoztak.

A napkelte-nyugta/holdkelte-nyugta a helyi időt, a „delelő” időpontot/változást is mutató „napóra” szerinti bekövetkeztének pontos ideje és iránya, mint több évezredre(?) átható, elsőrendűen eldöntendő napi probléma – két hegyes pl. szikladarab célirányos lehelyezésével, a történelme során ekkora instrumentum nélkül is, bármikor megfigyelhető lehetett volna.

Nem valószínű, hogy egyfajta öröknaptár egyre praktikusabbá tételéhez volt szükség ilyen monument rendszer szisztematikus építésére, fejlesztésére.

Másról lehet szó.....

4.1.2. Nem valószínű, hogy ehhez volt szükség az eddigi feltételezések szerinti több száz(?) generáció teljes élő emberanyagának, alkotó életének a feláldozására, ha úgy tetszik – „bedarálására”.

Másról lehet szó....

4.1.3. Nem valószínű, hogy csak az aktívan működő F-4. – F-6. egységek által körbezárt hengergyűrű, belső, egymással szembenéző felületeinek glyptikusra, tükrözően simára való megmunkálása az asztrológiai megfigyelésekhez lett volna szükséges. (14. Függelék. 3. ábra)

Másról lehet szó....

4.2. Az Építményen belül/kívül a nap delelését észlelő „napórára utalás” nincs. A vélt asztrológiai megfigyelések közben a „napóra” jelenségét/gyakorlati hasznosságát nem ismerték volna fel? Valamilyen időbeosztáshoz az építkezés folyamán igazodni kellett. Az Építmény nem egy primitív

kőhalmaz. Nem életszerű, hogy nem vették volna észre/ne használták volna ki a világos napszakban az intó/sürgető Nap-árnyékhossz szabályos rend szerinti változását.

„Asztrológiai megfigyeléseknél” nappal csak az árnyék hosszának a változásából lehet a napi életvitelt befolyásoló fontos következtetéseket levonni.

Másról lehet szó....

A megjelenő „trilit” elnevezés az Építmény irodalmában arra utal, hogy két függőleges kőtáblát felül architráv-heveder gerendával fogták – kapuszerűen – össze. Az elnevezés, mely hármasközpontú utal tévesnek tűnik. Az ún. „trilit” kapu alakzatot alul negyedek, egy, az alap közetben „kiüregelt” alsó, párna-heveder-álgerenda pozicionálja, melyet „küszöb gerendának” is lehetne mondani, ha ezen felül „párna” funkciója is nem lenne.

4.3. Ha az Építmény-rendszernek kultikus célja volt, akkor rendeltetésének csak a fantázia szabhat határt.

Számos feltárt ősi kultúrában vannak példák a kifejezetten rituális céllal létrehozott építmény elrendezésekre. Ezekre a helyekre jellemző a monumentalitás, a kiemelt áldozati hely, a nagy tér.

Az Építmény-rendszer még a mai állapotában is fenséggel jeleníti meg a misztikumot. De.

Nem a misztikum láttatása/megjelenítése, a színpadiassághoz a díszlet, a száját tátó háttér, a lélegzetelállító látvány tovább- és továbbcizellálgatása lehetett az építmény-rendszer (eleddig feltételezeten évezredes) építési célja.

4.3.1. Az Építményt egy méretkör-rendszeren /F.1. – Ay...-F.7. /belül, de nem egymás tetejére!!! növesztették, építették! Nem az egymást követő korszakok változó/növekvő/megalomán uralkodói szeszélyek kielégítésére kényszeresen továbbfejlesztgetett építési technikával építkeztek.

Egy és azonos célú, egységes Rendszert, azonos technikai megoldással hoztak létre.

Nem széltében-hosszában-magasságában egyre nagyobbra és nagyobbra „növesztették-építették”, „nőtték ki” az Építményt, – mint az az összes többi építménynél megfigyelhető. Erre nem volt szükség!

4.3.2. A Stonehenge-rendszer egy különleges építési rend, mely a történelme során az alap méretkörét és kubaturáját végig megtartotta.

Az Építmény-rendszernek a kezdetektől cél és okszerűnek, méretben azonosnak kellett lennie, nem „kicsinek” vagy „N A G Y”-nak. Azaz kubaturában nem növekvő, „ráhordottan” növesztetten fejlesztettek hanem, ha/és egyáltalán változtattak, akkor az eredeti alapkörön belül változó enteriőrrel, de azonos céllal és egy rendszeren belül módosítottak.

4.4. Az Építmény-rendszer szerkezeti megoldása/rendszere nem tűnik végtelen időbe vesző, időtlen-idők alatt végzett fejlesztgetés eredményének.

4.5. Ha hatalmat megjelenítő székhely volt, akkor kívül-belül vagy legalább az alattvalók felé néző, kívülről látható kőtábla-építmény részeknek kellett volna dekoratívnak, pompát sugárzóknak lennie.

4.5.1. De csak a körgyűrűn belül (Függelék, 1.vázlat F4-F5 kör) egymással szembenező-függőleges, belső síkfelületeket az alapkörök $R=16,24$ és $r=8,12$ m-én álló síkjai között /Függelék 2.vázlat) munkálták le „finomra” úgy, hogy az egymással szembenező kőlapokon egymás fölött 2-2, a vízszintestől 12° -os szögben kitükröző gömbszelet felületeket is kialakítottak.

A kőtáblák külső, F4-F5 körgyűrűk hátlapjai, melyek a körgyűrűtől kifelé néznek, azért nem csiszoltak, mert az Építmény rendszertechnikai működéséhez erre nem volt szükség.

4.5.2. A kőbányából való elszállíthatóságból adódóan következik, hogy már a lebányászás helyszínén a szállításhoz való előkészítéskor, a kőlapok egyik oldalát le kellett simára csiszolni. Ezen a csiszolt oldalon csúsztatták/görgözték a kőlapokat a váltások helyszíneire. A beépítés végső helyén a „beültetésnél” is ezen előmunkált, csiszolt, egymással szembenezően felállított kőfelületeknek lesz majd szerepük.

4.5.3. Az Építmény $8^\circ + 4^\circ = 12^\circ \times 30$ /F.4-es rácskörén olyan bejárat/„díszkapu” nincs, mely a „hatalom” megjelenítését lehetővé tenné. Kaput nem építettek.

Az Építmény (30 db) részének nem kapuzat a célja.

Ezeket nem lehet ki-bevonulni, kitörni-betörni.

4.6. Az Építmény-rendszert asztrológiai, -kultikus,- vagy eleddig nem ismert céllal nem lett volna szükségszerű és célszerű óriás monolit elemekből felépíteni/összeállítani. Az Építményt „közönséges humán céllal” apróbb, „téglaanyagi”, „emberibb léptékű” építőanyag darabokból összeállított falazattal/boltozásokkal, a térrel/idővel „tonna-kilométerrel”/fizikai törvényekkel való küzdelem és Merlini segítség nélkül is jóval egyszerűbben felépíthették volna.

Nem tették és meg volt az okuk rá!

4.6.1. Nem véletlenül használták az építésnél még a sziszifuszi (azaz itt: stonehengei) munka árán is az apróbb darabokból rakott, tördelt-fugás-bordázott-rusztikus és dekoratívabb kis „tégladarabokból” alkotó könnyebb építési technika helyett a sima, visszaverő, tükröző síklap felületeket adó óriás monolitokat.

Az apróbb és könnyen kezelhető elemekből álló építmény esetleges hibáit egyszerű rész-visszabontással korrigálni lehetett volna. Az egyszerűsítés lehetőségét nem használták ki. Jó okuk volt rá!

Az architráv/heveder gerenda elemeket, a „találkozó” alkotó részeket egymáshoz „szemölcs+hüvely” illesztékekkel rögzítették/pozicionálták. Az egész rendszert alul-fölül illesztő „szemölcsöknek” az „ellen hüvely” nem ellipszis alakú! Ez a tény egy esetleges, utólagos ide-oda állítgatást/módosítást, egy kisebb túlfaragásos pontatlanság kompenzálásának a lehetőségét eleve kizárja. Pontosan dolgoztak!

Az Építmény végső formában való összeállításához az építőknek pontos mérés- és szerkesztéstechnikával kellett rendelkezniük. A tonnás méretek miatt a „...told el egy kicsit ide-oda...” beállítási módszer a mában sem lenne, de akkor sem volt alkalmazható eljárás.

Ha egyszer az alapkőzetben kialakított alsó-párna-heveder-alapon pozícióban lévő résbe letettek egy tonnát, akkor az ott is maradt. Az egymás után, az alapíven egyszerre jobbra is, balra is lehelyezett monolit lapok „dominó” hatása, de egy rosszul méretezett, lerepesztett, kifaragott, összecsiszolt nem merőleges, vízszintes architráv az egész építménykoszorú

szétlökődését okozhatta volna. Persze csak akkor, ha az építők ad hoc, nem tudományos megalapozottsággal, úgy százévenként kalapáltak, pattintgattak volna az Építményen valamit.

4.6.2. Az architráv elemeknek eredetileg azonos ívszakaszon volt csoportja az Építmény középpontja környékén, belül azonos esési irányban és mintegy „egy kötegben” a földön fekszik. Ahhoz, hogy ma a földön legyenek az architráv/heveder gerenda elemek, azoknak előbb fent, a helyükön kellett lenniük.

Ha a cca. $1,6t/m^3$ súlyú kőtáblákat oka fogyott romként a későbbi kor embere máshol való felhasználásra visszabontotta, akkor kifelé, az elszállíthatóság irányába döntötte le az elemeket. Mint ahogy tették ezt az Aubrey/F-1+F2+F3-rendszerek alkotó elemeivel.

A kifelé ledöntés és elszállítás ugyancsak nagy teljesítmény, de nem befelé döntöttek, mert a nagy súly miatt a kötömbök így körülményesen kezelhetők. Az F-4 építmény körtől kifelé kapu nincs, amin a méretes teherrel közlekedni lehetne. Nagy súlyoknak sok emberrel, igavonóval való mozgatásáról van szó.

Vagy: a feltételezett hosszú és viszontagságokkal teli szállítási útvonalon az utódok nem találtak, nem írtak le egyetlen „elveszített”, elhagyott kőlapot sem. A célba küzdött kőtáblákat a viszontagságos út végén egyszerűen csak halomba szórták volna? Lehet, de ez a megoldás nincs arányban az addig befektetett munkával.

Életszerűbb és kevesebb élőmunkával járó megoldás az, hogy amikor a bányából a követ szállító csapat/falanszter a végső célhoz érkezve, azt célszerű irányból megközelíti. A célban a beépítési helyéhez közel, „egy fogásban” a kőtáblát az építmény aktuális (pl.: F-4.) körívén kiásott/véselt „párnaheveder-gerendázat” középső lyukával szemben kívül, az állítási alap körkerület hosszúságú megmunkáló/fektető egyenes osztó segédvonalra rendezi – a lap//rés//lap...-osztásnak megfelelően. Itt munkálják majd készre, helyre...

4.6.3. Az Építmény középpontja környékére mintegy „kötegbe bezuhant architráv elemek az É-ÉK-i irányultságukkal együtt talán azt mutatják, hogy a Stonehenge-kultúra több ezer éves „filmje ennél a jelenségnél, pillanatnál szakadhatott el”.

Kizárt-e, hogy egy kisebb Holdacskának a „közelbeni” tengerbe zuhanása által keltett tengerár/özönvíz sodorhatta az architráv elemeket az építmény belsejébe?

Kizárható-e, hogy a hiányzó építménydarabok és az egész Stonehenge-kultúra a Halley-üstökös formációban „kispriccelve”, a földi eredetű (?) vízjég felhőjében száguld a naprendszerben.

4.7. A Stonehenge-kultúra és a tanú-építmények kultúrkörnyezetére vonatkozóan azt az ideát valószínűleg el kell felejtetni, hogy néhány 10-100-1000, állatbőrbe konfekcionált, a mindennapjaik életviteli részeként rutinszerűen egymást gyilkoló előember foggal, tizkörömmel, némi állati csontokkal, dorongokkal, bőrdarabokkal felszerelve tervezte meg, állította össze, építette fel, működtette-használta az Építményt.

Az építési feladat/vertikum nagysága és sokrétősége alapján inkább feltételezhető, hogy:

4.7.1. egy magas fokú társadalmi szervezettségben, a szilárd hierarchia egyfajta falanszter rendszerében,

4.7.2. kimunkált tudomány rendszer (matematika/fizika-akusztika-/meteorológia-/csillagászat/bányaművelés/tömegmozgósítás...stb) alkalmazásával, betanításával

4.7.3. a föld hasznához kötődő „mezőgazdaság”, jóléti és ipari ellátás, a társadalom működtetésének nyersanyaggal és késztermékkel, élelemmel, igavonókkal, rostanyaggal és kötelekkel, meg „síppal-dobbal” való ellátásával

4.7.4. az építési vertikumot, a mozgósított társadalmat, magas szintűen szakosodottan, összehangoltan és együttműködően támogatták, működtették.

4.7.5. Maga az építkezés, a kivitelezői munka, a „kártyavár összeállítása” csak kis része lehetett annak a népesség mozgósításnak, amely az

4.7.5.1. egységes egészet alkotó rendszerben együtt működtetve, térben és időben egyszerre, összehangoltan,

4.7.5.2. a tudományos, társadalmi, a gazdasági és ipari hátteret – teljesen alaptalanul kezdetlegesnek vélten – megteremtve lehetővé tette a terepen, több száz kilométeren és szélsőségesen változatos egyidejű meteorológiai viszonyok között

elvégzendő különféle feladatok végrehajtásán dolgozó-/pihenőben-/készenlétben/úton-útfélen lévő tömegeknek az együttes munkálkodást.

4.8.1. A tömegeket képessé kellett tenni az utasítások egységes értelmezésére és végrehajtására, a rendszerben való operatív együttműködésre.

Az egész vertikum résztvevőit a munkafolyamatokra és a kooperációra folyamatosan be kellett tanítani. A csak egyszerű, pl.: ...hóó-rukk, emel háárom!...vezényszavak által generálandó cselekvés sorozat élőrös/kézi, összehangolt végrehajtása egy több tonnás teher mozgatásánál – még a mában sem kis teljesítmény.

Arról a szükségszerűségről nem is beszélve, hogy a kezdő és végpontok között az építkezés magas tudományos színvonalának megfelelő, valamiféle „zárláncú” információ/hír cserének is működnie kellett.

4.8.2. A specializált munkacsoportok/falanszterek térben és pl.: működési helyszínenként is egymástól eltérő szélsőséges természeti viszonyok között végezték az azonos célra döntően ható, körülhatárolt, egyedi, /pl.: bányászat – szállítás – pihenők fenntartása és jóléti ellátása - ...stb.../ és csak a „kártyavár” 102 000-ik körkerület mm-nél hatásában összegződő tevékenységüket.

Az egész kultúrkör össznépeségének egy nagy vertikumban való együttes működtetése csak jól szervezett, speciálisan betanított és ellátott részegységekből álló, „falanszter” szerű rendszerben valósítható meg.

4.9. Az építőknek az építés feltételezett stonehengei küzdelme ellenére milyen ismeretekkel/eszközökkel kellett rendelkezniük?

4.9.1. A „rendszer” tudományos alaposággal szervezték.

4.9.2. Ismerték és használták a ma egyszerű gépeit:

– az éket, mint feszítő/lerepesztő/véső felület megmunkáló eszközt,

– az egy- és kétkarú emelőt,

– a hengert, ami kis $d\emptyset$ -n=görgő, nagy $D\emptyset$ -n kerék. Ha a fatörzs hengeres darabja a teher alatt görgött, akkor „csiszolt palástú” hengerré kopott.

4.9.3. Ha kifektetett szálfákon csúsztatták/görgőzték a ter-

het, akkor ismerték az előre épített/kötött pályán való szállítást. Ez a módszer a változatos tereppel való küzdelmet mérsékelte, illetve a szállítást tervezhetővé tette. Ehhez az eljáráshoz a szálfákat elő kellett állítani/készíteni. Rendelkezniük kellett azokkal az eszközökkel, amelyekkel a fák kitermelhetők gally/csonk és görcs mentessé tehetőek.

4.9.4. A „fizikusaik” rájöttek arra, hogy ha merev síklap felületek között kellően méretezett és megfelelő periodikussággal elrendezett réseket alkalmaznak, akkor a tábla//rés//tábla rendszer különleges kölcsönhatásba lép egymással.

Ennek a megoldásnak az újbóli törvénybe foglalására tényleg évezredekkel – Kr. u. 1825-ig – kellett várni. A cca. 2/3 rész sík felületet követő 1/3 rész levegő rést még szállítani sem kellett. Ott volt a helyszínen. Csak a közrefogó sík lapokkal „alkalmasan össze kellett rendezni” – és már működött is!

4.9.5. A 2/3 lap – 1/3 rés – 2/3 lap...tagoltságú, körgyűrűbe rendezett lap-rés-rend működésre alkalmassá tételéhez azt is tudták, hogy az elérni kívánt „cél” csak „glypticus-monolit és önállóan rezgésre képtelen” anyagszerkezetű, „süket!” fal határoló elemek között kialakított résekkel érhetik el.

Az tény, hogy időt és embert nem kímélve ilyen tulajdonságú monolitokat használtak.

Egy későbbi, mesékbe vesző világban/környezetben egy helikális rendszert építőknek a monolitok „kispórolása miatt” majd két, jellegzetes városhoz kötődő zűr és hangzavart kell elszenvedniük.

4.9.6. Az Építmény-rendszer $F-4 \cdot -8^\circ + 4^\circ = 12^\circ$ tagolású osztóköri a lap/rés/lap tagoltságot megtörő, rendszeridegen bejárati/díszkapu nincs, amely a hatalom/népség/katonaság megjelenítését lehetővé tenné. Nincs lehetőség ki-bevonulva „megjeleníteni-díszelni”, átjárni.

Az Építmény nem hatalmi/szagrális centrum volt.

A rendszerben kapura nem volt szükség.

4.9.7. A matematika/síkmértan/ábrázoló geometria/trigonometria magasszintű ismerete tette lehetővé azt, hogy síkban és térben hibátlanul „navigáljanak”.

Kellett lenni egyfajta mértékrendszernek, mert az alapot

„elő kellett állítani” ahhoz, hogy pl.: F-1.F-7 teljes rendszeren/térrácsokon/hengereken a rendszer építőelemi rendben záródjanak és rendben működjenek.

4.10.1. Az előre kimunkált közös cél elérése érdekében együtt munkálkodó, kényszeres rendben egymásra utalt szállító „falanszterek” jól szervezett, rendszeres, a terep és egyéb viszonyoktól független mindennapi jóléti ellátás nélkül eredményesen együttműködni, dolgozni, előre haladni nem lehetnek képesek.

A különböző helyeken ténykedő/tartózkodó nagy ellátandó létszámok és a nem emberbarát terepek miatt a napi cél/pihenő/ellátó pontokat előre ki kellett jelölni. A kisebb-nagyobb létszámú embercsoportok ellátását e napi célszakasz helyeken előre meg kellett szervezni és ezeket a pontokat munkaeszköz és élelmiszer készletekkel előre el kellett látni. A depót és tüzet őrizni kellett, pl.: a ragadozóktól.

Az óriás kőlapokat úton-útfélen az ellátatlan tömegekkel nem lehetett elhagyni. Nem engedhették szélnek az útvonalak mentén akárhol az éhes, fáradt, helyszínenként 10-100-1000 embert és igavonót azzal, hogy... menjetek halászni/vadászni/terméseket begyűjteni/feldolgozni a kopár, mocsaras, dimbes-dombos, eső verte – szél fúttá vidéken....és majd a szélrózsa minden irányából összeszedve a gyülevész népséget újból kötélnek állunk és vonszolunk – vonszolunk tovább, ... míg a hálás utókor által az építés történetére ránk szabott és kegyesen elfogadott „historia lyuk ki nem telik”. De: hogyan verbuválódik össze? Mikor? Hol? Kik? Mit – merre – hogyan?ki és mit akar itt...?

Az egész szállítási folyamat szervezett központi ellátás és gondoskodás nélkül működésképtelen káosz – és életszerűtlen.

Az építmény, a rendszer kiviteli pontossága magas fokú szervezettséget jelenít meg.

A változatos környezetben, de időben összehangoltan „zajló”, de összhatásában találkozó részművelet sorokat egy-egy stabil állapotig be kellett fejezni. Máskülönben az egész vertikum eleje, – az „ok” – nem találkozott volna a végével – az „okozattal” -, a céllal.

Az aktuális munkaszakaszokat be is fejezték. Az ok és az oko-

zat találkozott. Az Építmény-rendszer körré és körbe záródott.

4.10.2. Az erdőn-mezőn működő /mezőgazdálkodó falanszternek a napi jóléti tömegellátás biztosítása mellett, az építésben működő falansztereket el kellett látniuk szelídített/tenyésztett/idomított igavonó állatokkal is. Az Építmény műszaki/tudományos igényessége erre az egyetlen bizonyíték. Konstruktív, gondolkodó emberek voltak. Miért ne használták volna ki az állatoknak az embernél jóval nagyobb erejét, a munkát könnyítő vagy a végrehajtást egyáltalán lehetővé tevő megoldást.

4.10.3. A nagy terhek mozgatásának technikai igényessége /sziszifuszi- stonehengi abszurditása/ nem zárja ki azt sem, hogy ne ismerték volna és főleg ne használták volna az ősnövényzet által felkínált növényi rostból egyszerű eljárással készíthető kötelet, melynek nyúlása/parittyahatása – a bőrből készütekkel ellentétben – nincs!

A hasznosítható növényi rost összetevők feltárásához „iparszerű nagyságrendben/tömegtermeléssel” ismerték és alkalmazták a növényi rost feltárásának/feldolgozásának, fonás-szövésének a tudományát.

Ma már tudjuk, hogy az Építmény-rendszer építésének valószínűsített korában hibernálódhatott és 1992-ben Oetztalban megtalált, jégből kiolvadt tetemnek hajdan növényi rostból „konfekcionáltak” a szövással készült ruházat-kiegészítőjét.

Ez bizonyítja, hogy az építők rendelkezettek az állatbőrnél jóval erősebb és megbízhatóbb, a „ruhaszövet” készítésének előtermékeként előállított növényi rost-fonadékkal/kötéllal.

4.10.4. Az 1955 körüli „kőmozgatási kísérletnél” is az Ød=25-Ø50-es „korhű” kender hajókötelet használtak, melyből egy-egy „megfogáshoz” min. 40-60 folyóméternyi lehetett szükséges.

Ha az előre meghatározott napi útvonalon kijelölt célokba juttatáshoz görgőzték/csúsztatták a tonnát, akkor az eldörzsölt/szakadozott kötélzetet a hosszú szállítási útvonalon sokszor kellett kiegészíteni, pótolni.

A kötélzet pótlása napi járásonként/pihenőhelyenként központosítottan, az alap-anyagokat „az aratási időszak után”

előre odakészítve, tájegységenként kötélverésre szakosodott falanszterekben előállítva látszik lehetségesnek. Ezekből a „járásnyi” ellátó/pihenő/szállás központokból szállíthatták a „defekt” helyszínére a szükséges mennyiségű kötélzet pótlását is.

Sokfajta erős elemi szálat/szört adó állatfaj és növény/len, kender, mályva, fűféle ismert. Az alapanyag fajták elemi szállá, majd fonadékká való feldolgozása más és más, egymástól teljesen eltérő kezelési technológiát igényel. A „gyártási helyszíneket” a változó technológiára, pl.: vízigényes/áztatásos, sózós/hamulúgos vagy száraz módszerekkel feldolgozható alapanyagra előre fel kellett készíteni és az „iparosokat” a munkaműveletekre, a „tömeggyártásra”, az utánpótlást is folyamatosan biztosítva, be kellett tanítani.

A nagy mennyiségi és minőségi igény kielégítése a megbízhatóbb terméket adó technológiával előállítható növényi rostból/kötélből egyszerűbb. A kontinentális állatmészárlás és komplikáltabb állat feldolgozás helyett – a feltételezésekkel ellentétben – az erősebb növényi rostot miért ne használták volna?

4.11.1. A Stonehenge építési vertikum bányászai „iparszerűen” ismerték a kőfejtés-megmunkálás technikáját. Míves lefejtést igénylő bányamunkát végeztek. A kőmegmunkálás a bizonytalan technológiát, az alkalmatlan szerszámot és a beavatatlan emberi kéz érintését nem tűri.

A munkába vett, itt darabonként több tonnás kőből, ha egy darab rosszul reped le, akkor az egész addig befektetett munka/idő/anyag haszontalanná válik.

A fellelt/álló kövek a mai állapotukban sem összevissza zúzott/tört/ütött-kopott-vágott állapotot jelenítenek meg. Hát még új korokban....

Az Építmény-rendszerénél már azok a kőfaragók dolgoztak, akik ismerték a „kő lelkét” feltáró technológiát és nem összevissza kalapálták/törték/zúzták kőbunkókkal/szilánkokra szétpattanó csontdarabokkal (...egymást, meg...) a kőtáblákat.

4.11.2. A rendszer építői nagy síklapok által határolt, légrésekkel tagolt monumentális berendezést építettek, melynek megvalósításához célszerű, erős megmunkáló eszközökre volt szükség. Már a bányában a hegyből/összletből való leválasztás

előkészítésekor el tudták dönteni, hogy a kinyerendő kő-tömbben az elszállítás folyamán, majd a megmunkálásakor szétválását okozó rétegződés van-e? Ha a kő erezett/réteges, akkor a szállításra és a további megmunkálásra alkalmatlan lesz. Csak a homogén szerkezetű, rétegmentes monolitokat készítették elő szállításra.

Durva/ferde/egyenetlen felületű monumentet megfogni/görgőzni/mozgatni igen nagy küzdelemmel jár, ezért célszerűnek látszik az, hogy a kőlapoknak csak a szállításuknál is és a beépítésük helyén is „működő” egy-azonos lapfelületét már a bányaudvaron, a „sínre tevés előtt” simára munkálták.

A célban, a megérkezés után, ezt a szállításban is működött felületet csiszolták/korrigálták rendszerkészre a beépítés helyszínén.

A kőlapoknak a többi, a szállításnál „nem működő” felületével a bányaudvaron nem foglalkoztak.

A kérdés az, hogy a helyszíneken csiszolási, pl.: vizes iszap maradvány azonosítható-e?

A feltételezett primitív eszközeikkel miért végeztek volna felesleges munkát?

4.11.3. Egységes technológiával, jó kőmegmunkáló/csiszoló eszközök segítségével, biztos kézzel faragták ki, csiszolták fel a „működő” lapfelületeket és gömbtükör szeleteket, az architrávokat/körben összekötő heveder gerendázatot, az egymáson pontosan simuló síkfelületeket, az illesztő szemölcsöket és a rések menzuráit úgy, hogy ezen munka közben a durva, egyenetlen felületű kőlapokról síkfelületenként köbméternyi felesleges részt vészték/csiszoltak le.

Az építmény-rendszernél a kivitelezési folyamat minőségi és mennyiségi igényessége miatt nem valami primitív kőkapirgálásról/kő összekaristolással előidézett „üzenet a jövőnek – élünk” munkáról van szó.

4.12.1. A stonehengei-építő munka, melyhez hasonlót a későbbi időkben majd „sziszifuszi”-ként rettegik, vas/égetett vas szerszámok nélkül nem látszik elvégezhetőnek. Az Építmény műszaki színvonalához kapcsolódó, kiszolgáló „háttéripar” mennyiségi és minőségi -szükségyszerű – igényességével, a kőbunkók/csontszilánkok előállításának esetlegességével sem

egyeztethető össze.

Biztos és életszerű tény: az építőknek volt tüzük! A kőtáblák szállítása közben a terepen először naponta változó, de később állandósult táborhelyeken kellett tüzet gyújtaniuk/égve tartaniuk. Így az útvonaluk altalaját „tűzi módszerrel, faszénen”, akarva, akaratlanul, de végig kémlelték. Ha felszíni vasérctelep fölött raktak tüzet, akkor a kikapart tábortűz aljának pl.: vaspát/sziderit fenékkövéből az izzó faszén és némi szél hatására kiolvadhatott a redukált vasolvadék.

Ha a tábortüzet víz érte, akkor kiégett! „megacélosodott” vasolvadék zárványok/lepények minden Merlini varázslás nélkül kerülhettek elő a fenékkövből.

Ennek a természet adta alapanyagának már csak a felismerés és a szükség kényszerével kellett találkoznia.

4.12.2. Az Építmény-rendszer egy magas színvonalú, ha úgy tetszik – ma is bravúros technikai megoldás

Tüzük volt. És mi terel bennünket arra, hogy térben és időben a mai világ „rögéhez kötötte”, csak egy „kőkorszaki szaki” képben/világban gondolkodjunk?!

A rajzfilmek?

A kérdés az, hogy az építkezés technikai útvonalán/„vonzáskörzetében” felszíni vasérc előfordulás van-e?

Kérdés az, hogy az Építmény elemein/megmunkált felületein végeztek-e RTG/CT/MRI/UH, de akár egyszerű mechanikai pl.: Mohs-Brinell stb. anyagvizsgálásokat annak eldöntésére, hogy a szembenéző belső/működő/megmunkált felületeken lévő ütésnyom sorok:

– mitől és hogyan keletkezhetnek, azaz

a.) csontszilánkoktól vagy keményebb fém vésőktől,

b.) milyen kúpszögűre hegyezett eszközzel és az

c.) ezekre a szerszámokra mérhető, mekkora xJ nagyságú ütéserővel keletkezhetnek?!

d.) Ezt az xJ impulzus-energiát valójában milyen közvetítő eszköz tudta az anyagra/kőre átvinni, beütetni? Csont? Kő? Réz? Merlini vas?

4.13.1. Az építkezés előkészítéséről:

Az Építmény-rendszer középpontjából kiindulva, a közép-

pont fölé eltolva elhelyezett ún. „oltárkő”/mindenféle vértenger nélkül/rögzítette az Építmény-rendszer alap síkját. Az „oltárkőnek” később más, célszerű szerepe is lesz.

A geometriai középpontból kiinduló sugarú F-1. Aubrey...F-7. koncentrikus körövezeteken/övezetenként, bentről kifelé rendezték az „üzemi terepet” vízszintesre. A fölösleges földet az F-1. Ay övezetgyűrűn kívül a „körgyűrű depóba” helyezték el.

Az F-1. – F-7. övezetek koncentrikus köreire ásott gödrök száma az alap F-4. $8^\circ + 4^\circ = 12^\circ \times 30$ középponti szögosztáshoz tartozó, rögzített ív/húr hosszak miatt növekszik az F-1. Ay-öv maximumáig.

Az övezet-körökre ásott gödrök EGYRÉSzt az építési terület alap síkjának a belső munkaterületen kívüli kitűzését, a síkfelületek kialakításának folyamatos követhetőségét szolgálták.

A gödrök fenéklemezének megmunkáltsága másrészt lehetővé tette a fedett alapkőzet feltárását egészen a teherbíró rétegig.

Harmadrészt, ebben a rétegben vésték ki a ± 0 alapszinthez képest a körökön, a hozzátartozó húr-szakaszon elhelyezett kőlapok alsó, párna-heveder-ál architráv fészkeit.

Negyedrésztt ezekre az alapszintekre állították, kifelé haladva, minden pozícióból láthatóan a Rendszert vízszintesbe és függőlegesbe állító eszközöket – ma mondanánk: függőőnokat. A belső körökön lévő architrávval zárt függőleges kőlapok száma kifelé haladva, a kör átmérők növekedésével és állandó húr-hosszak mellett – gyarapodni fog.

Vagyis: az F-4. alap rácskör $8^\circ + 4^\circ = 12^\circ \times 30 \text{db} = 360^\circ$ -hoz tartó, $K = 102\,000$ mm-es kerületén kialakított építőblokk szélességek/ív-hosszak/húr-hosszak megtartása miatt az F-5-4-3-2-1Ay íveken lehelyezhető lapok darabszáma az adott átmérő: a húr-hosszal növekszik.

Az F-1./Aubrey-F-7. koncentrikus körök csökkenő mértéke a síkon érdekes vetületet rajzol, melynek összképe egy óriás F/H-ADMDG rendszert vizionál.

Az bizonyos, hogy a kalibráció nagyon pontos munka volt:

a terep sík, az „alsó-párna-hevederbe” helyezett függőleges kőlapokat fölül összefogó „architráv-heveder-gerendázatok” rendre kör alakra zárták az Építmény-rendszer rács köreit.

A későbbi korok találékony „kőbányászai” az F-1Ay-2-3. rácskörök köveit hordták szét.

4.14.2. Az építkezés nem barkácmunka színvonalú.

Az Építmény, mint „kártyavár összeállításának egy mai, kalákában/társas összejöveleteken végezhető összeállítási lehetősége:

4.14.2.1. Minden és mindenki a helyszínen van, a kiviteli terv és szöveges leírása a kézben,

4.14.2.2. Megjelölik a rendszer középpontját és a központi „síkfelület normáliát” az ún. „oltárkövel” rögzítik.

4.14.2.3. Terepet rendeznek: vízszinteznek és vízszinteznek.

4.14.2.4. Meghúzzák az F-1.-F-7. rácskörök íveit.

4.14.2.5. Az F-4. rácskör $R=16.240$ sugarával megrajzolt körívén, melynek hossza $K=102\ 000$ kerület-mm lesz, feljelölik a számított 8° kő+ 4° hézag x 30db aktív elem kiosztását, illetve az ehhez tartozó húr/ív hosszakat. Feljelölik a körre a 12° -onként következő alsó-párna architráv-heveder gerenda gödrök helyét. Ezek ív/húr hosszát majd kivetítik – azonos hosszban – a kifelé növekvő kerület hosszúságú F-5.-4.-3.-2.F-1.Ay rácskörök kerületeire is.

4.14.2.6. A földet ezeken a jelölt rácsponatokon a hordozó alapkőzetig kiássák, így párna gödröket alakítanak ki. Az alapkőzetbe átszármasztatják az „oltárkő” vízszintesét és a párna-architráv felületét addig csiszolják, míg az összes gödör-fenék-lemez szintje a majd rájuk helyezett kőlapoknak azonos magasságot/rendszer-pozíciót biztosít!

Merlinhez is méltó óriási munka!

4.14.2.7. maradvá csak az F-4., ma is meglévő rácsrendszer-nél: az F-4. rácskörhöz tartozó körkerület $K=102\ 000$ mm ívhosszat az alapkörén kívül, mm pontossággal kimérik-felrajzolják és erre az egyenesre fektetik-terítik ki a beérkező kőtáblákat. Ezután itt illesztik-faragják-csiszolják össze az egymás mellé rendelt működő-tartó, majd a helyükre állítva szembe néző – társ – rácsrendszer elemeket.

4.14.2.8. Innentől – legalábbis az F-4.-rácsnál – az építőknek

könnyű dolguk van...Vízszinteznek-mérnek-vízszinteznek és mint a kártyavárnál sorban, az alapkőzetbe vésett/csiszolt/kalibrált alsó-párna-ál architráv-heveder-gerendázat üregeibe a kőtáblákat a pontos és utólag nem módosítható, végleges helyükre helyezik. Majd felül az architráv-heveder gerendázattal zárják a rendszert.

4.14.3. Az F-4. rácson minden elem módosíthatatlanul a helyére került. Az F-4. rácskör $8^\circ + 4^\circ = 12^\circ \times 30 \text{ db} = 360^\circ$ -hoz tartozó heveder-architráv-gerendázata a K=102 000-ik körkerület mm-nél szabályos körben zárult.

Lehet az építést az F-3.rendszer résszel „folytatni”!

Végül, amiért ezen dolgozat íródott:

5. Saxa Loquuntur

Az olvasmányok „lehetett”, „valószínű”, „de”, „feltételezhető”, a „talán...” stb. spekulációkból, a bőrdarabokba bugyolált, kőbunkóval rohangáló valamiféle előembert vizionáló kultúráképből ki lehet lépni. Az átörökített kérdés változatlanul az, hogy az „Alkotó ember” a „játékszerét” a Stonehenge-groupe-nak elnevezett Építmény-rendszert valóban mire és hogyan használhatta?

A kövek beszélnek!

5.1. Alapvetés

5.1.1. Az építmény rendszer építői egy önállóan működő „Rendszert” építettek fel és az Építmény építését a céljának megfelelő végeredménnyel befejezték. Azaz, a „Rendszert” használatba vették és építését/üzembe helyezését nem fel/abbahagyták, mint a korok/generációk humán és reál/technikai lehetőségeivel még nem kezelhető probléma halmazt.

5.1.2. Az ősepítők birtokában voltak a „Rendszerszervezés” elméleti és gyakorlati tudományának. Az ezer évekre „saccolt, „se vége – se hossza” építés feltételezett „stonehengei küzdelmének” esetlegessége az Építményen még mai állapotában sem látszik.

5.1.3. A mára fennmaradt építmény-töredék egysége azt

mutatja, hogy az Építmény kubaturája és enteriőrje legfeljebb négy, egymást átfedő élettartamban munkálkodó generáció: első 30 alkotó év – öregapák + második 30 alkotó év – fiúk + harmadik 30 alkotó év – unokák + negyedik 30 alkotó év – dédunokák egy középponti /a 3. ciklus/generáció körül kiteljesedett munka/alkotó élet együttműködésének az egységes eredménye.

5.1.4. Az űs építőknak az építmény felépítéséhez/üzembe helyezéséhez nem kellett semmilyen ismeretet tovább hagyományozniuk, mert a max. „négy építő generáció” a készre építéshez és az „üzemeltetéshez” szükséges minden időszerű tudás és eszköz birtokában volt.

Az un. Stonehenge-groupe építői a múlt és mesevilág messzi végtelenjéből nem összekaristolt sziklák rajzolataival, csomózott fonal kötegekkel adnak hírt magukról. Az űsépítők ránk, késői utódokra az építmény maradványai keresztül

- „A HANG”...egy, a mában is előidézhető rezgésszámát
- „A JELHANGOT” –..., mint a hírük mértékét örökítették.

5.1.5. Az építmény tervezői-szervezői-építői egy önállóan működő rendszert építettek.

Ezen Rendszer működési törvényeit ismét – 130 – 150 évvel ezelőtt fogalmazták meg.

6. Az építményrendszer©

6.1. A Stonehenge-groupe építői a Rendszerbe óriás hangkeltőkkel befűjt/bevitt sinusos lefutású hangenergiának a mában az elvek kidolgozóiól elnevezett

6.1.1. Fresnel-féle diffrakció következtében létrejövő többszörös fázisforgatás okozta hang-interferenciának

6.1.2. egy ADMDG Helmholtz-féle üregrezonátor gerjesztésére hozták létre az Építményt.

A Stonehenge-groupe akusztikus rács és hangfrekvenciás üregrezonátor rendszer, melynek feladata egyfajta „hangszer kiegészítő-hangerősítő eszköz” (Merlintől bocsánat!) – egy bombardon, melynek fizikai jellemzői

6.1.2.1. Augustin Jean Fresnel (1788- +1827)

Francia útépítő mérnök, fizikus és

6.1.2.2. Hermann von Helmholtz (1821 – +1891)

Német orvos, egyetemi tanár, természettudós törvényeivel pontosan leírhatók.

6.2. A rezonátor rendszernek a „becserkészésére” A HANG ma is elérhetően két úton fennmaradt a számunkra:

a.) az Építmény geometriai méreteiből a Helmholtz üregrezonátor-összefüggésével egzakt eredménnyel számíthatóan és micsoda véletlen....

b.) a rezonátor rendeltetészerű használatához szükséges a mában is létező hangkeltő eszközök

– az Ulán-Bátor Gandan Kolostor tibeti-mongol Buddhista szertartásainak ma is használt kelléke az óriáskürt és az óriás tengericsiga-ház kürt,

– valamint jóval közelebb, itt Európában a tiroli óriáskürt a s-Nebelhorn!

Ha a kövek „beszélnek”, akkor ezeken a hangszereken megszólaltatott hangok segítségével a múlt „megszólaltatható”, visszafejthető.

6.3. A teljes enteriőr:

Két alkotó rendszerben a.) az F-4. gyűrűn belül és

b.) a gyűrűn kívül összesen 10, koncentrikus körökön elrendezett részegységből áll. /1.függelék vázlatai/ Ezek:

1. – körgyűrű: külső kör földsánc, terep egyengetés földdepója
2.- F-1. (Aubrey)gyűrű, a Rendszer első Fresnel-rácsköre
3. – F-2. második Fresnel-rácskör
4.- F-3. harmadik Fresnel-rácskör
5.- F-4. kombinált elem. A Fresnel-rácskör és az ADMDG Helmholtz-üregrezonátor-hengergyűrű külső palástja, /ennek a belső Ø-je a „D”/ Aktív elem!

6.- F-5. A cca. Ø7/8D-n, $m=2$ -m-es „hangoló dugó” rendszer, fáziskorrektor.

7. – F-6. Ún. „trilit” kombinált elem. A Fresnel-rácskör és a Helmholtz-üregrezonátor-hengergyűrű belső hengerpalástja. /Az ún. „trilitek” külső Ø-je a „d”.

8. – F-7. A cca. Ø3/8D-n, $m=2m$ – es „hangoló dugó” és hangütést kivédő elemsor.

9. – 8. A geometriai középpont felett az ún. „oltárkő” a Rendszer ± 0 alapszintje, valamint „detektor” pozíciója,

10. – 9. a földsánc körén kívüli elemek:

– sarkoskő és az ún.

– kettős „trilit kapu”.

A vizsgálódás tárgya az F-4. és az F-6-os körök által határolt Helmholtz-hengergyűrű működése.

A többi /F-1....F-7./ rendszerrész működése további akusztikai elemzést igényel, mely ezen dolgozat keretén túlmutat.

Itt kezd a téma körülfárása komolyabbá válni.

6.4. Az építők különleges kőszobrászati, glypticus precizitással egybemunkált monolit kőlapokból és kalibrált résekből diffrakciós rácspanel-rendszert és üreg/fazékrezonátort építettek.

A $30x//...//monolit\ kőlap//légrés//monolit//...vagyis\ 30x//...//középp.szög\ 8°//4°//8°//=12°//=360°$ -on a paneleket körgyűrű-síkidom vetületre többszörös, jól fejleszthető, egy azonos hangot erősítő rendszerré állították össze.

Ezt a rendszert a „napon” fölül architráv heveder, alul az alapkőzetbe vésett ál-párna-heveder gerendázattal fogták össze, pozícionálták körre, rögzítették egy utólag módosíthatatlan rendszerré.

Pontos munkát végeztek. Az alapkör alul-fölül szabályos körben záródott, az elemek vízszintesek, függőlegesek, párhuzamosak..

A rendszer-elemek nem „függnek”, hanem előre precízen kifaragott „párna süllyesztékben”, rögzített pozícióban „ülnek”.

6.5. Az Építmény-rendszer mértékalapja:

a középponti szög.

Egy Fresnel-rács F-4.-re szerkesztett panelje $=12^\circ$, $/x30db=360^\circ/$ mely 8° lap + 4° légrésből áll.

Az F-3. – F-2. – F-1. rácsíveken a növekvő húr hosszaknak megfelelően az

F.-elemek kiosztásához tartozó elem-darabszámok növekednek.

Az F-4.-hez tartozó mértékre épül síkban és térben az egész rendszer.

Az ellenőrző mérték: a gerjesztett Helmholtz-rendszer rezonancia frekvenciája.

7. Mivégre

A „Mivégre készült a rendszer?” alapkérdésre próbál egzakt választ adni ezen dolgozat.

„Az, ami a tér sajátja, önmagában kell hogy megmutatkozzék” (Martin Heidegger: Lét és idő. 22. § – szabadon)

A Stonehenge-groupe Építmény Rendszer panorámáját és enteriőrjét oda-vissza körüljárva – nézzük a mérőszalagot.

a.) Az adat-felvételezés nem a helyszínen történt, de a nagyságrendeken belül – pontosnak mondható.

Azaz: esetleg néhány 100 mm-es eltérés sem befolyásolja érdemben a végeredményt, illetve annak pontosságát.

b.) A függelékben mellékelt rajzok „szabadkézi ceruzavázlatok”. Csak a lehetőségeken belül $M = 1:200$ méretarányosak és a méretek értelmezését szolgálják. Ezek előrebocsátásával számoljunk.

7.1. A Stonehenge Építmény Rendszer mint Helmholtz-féle akusztikus üregrezonátor begerjedési önfrekvenciája két lehetséges enteriőrben számítható:

7.1.1. Alap gerjedési mód:

A Függelék 2. sz. vázlat szerint: az Építmény belül üres!

A belső teret csak az F-4. $30x/8^\circ + 4^\circ = 12^\circ$ /Fresnel rácskör belső „hengerpalástja” határolja.

Azaz, az Építmény „üres fazékként” működik.

/Merlintonól bocsánat az ADMDG „üres fazékért.../

Az alapmértékek: az F-4. Fresnel körről számítva:

- K = 102,00 m az épített koszorú belső kerülete, ebből

- D = Ø32,484 m, az F-4. koszorú belső átmérője,

- R = 16,24 m, az 1/2D sugár,

- T = 828,34 m², a „fazék üres belső” területe,

- m₁₋₂ = 4,9 – 6,0 m a belső magassági értelmezési tartomány,

- V = 4058,86 – 4970,04 m³, a lehetséges belső térfogat,

- -c = 333,0 m/sec, a felvett helyi hangsebesség,

- p = c/6,28 = 53,02, technikai probléma áthidalás.

Ezekkel az adatokkal az „üres fazék enteriőr” öngerjedési frekvenciája H.v. – Helmholtz összefüggésével:

$f^2 = p^2 T/V$ Hz²-ből : $f_1 = 23,86$ Hz, $m_1 = 4,9$ m-nél!

$f_2 = 21,74$ Hz, $m_2 = 6,0$ m-nél!

Az „üres fazék enteriőr” öngerjedési-rezonancia rezgés-számára kapott

$f_1 = 23,86$ Hz – $f_2 = 21,74$ Hz rezgéstartomány egzakt és emellett – elfogadhatónak tűnik!

7.1.2. Az „üzemszerű”, második, a Fresnel-ráccsal hang-erősített gerjesztési módnál az enteriőrbe helyezett ún. „trilitekkel” /l. függelék 3. vázlat/ az F-4./ F-6. körök F-4. belső és F-6. külső vetületére állítva egy tagolt „csőgyűrű” alakult ki, melyben

- R = 16,24 m az F-4. belső hengerpalástja sugara,

- r = 8,12 m külső sugárral, szemben az ún. „trilitek”

képzeletbeli hengerének a külső palástja,

- m₁₋₂ = 4,9-6,0 m, mint előbb

- T_{gy} = 621,06 m² a gyűrű-rezonátor alapterülete,

- V_{gy} = 3.043,19 m³ – 3.726,36 m³, a hengergyűrű térfogata,

- p = c/6,28 = 53,02 – mint előbb.

Ezekkel az adatokkal a fennmaradt kiépítettségéből az erede-

ti Rendszer Fresnel-Helmholtz rezonátor üzemi, gerjesztett önfrekvenciája:

$$f^2 = p^2 T/V \text{ Hz}^2\text{-ből} \quad f_1 = 23,9 \text{ Hz!}$$

$$f^2 = 21,63 \text{ Hz!}$$

A Fresnel-rácsinterferencia rendszergerjesztés felépülését nem vizsgálva:

A HELMHOLTZ -féle akusztikus összefüggéssel a két

– 1./ „üres fazék”/, valamint 2./hengergyűrű rezonátor enteriőrrel számított és meg-egyező öngerjedési rezgésszámokat adó eredmények azt mutatják, hogy

7.1.3. a Stonehenge-rendszer fantázia alapú „valami lehetett” értelmezési körből

$$f_0 = 21 - 25 \text{ Hz}$$

körüli egzakt akusztikus rezonancia-frekvencia kiinduló alappal a valós térbe ki lehet lépni és ebből a „rendszer technika” is visszafejthető.

7.1.4. A rezgési módus felépítésében csak az F-4. Fresnel-hengergyűrűvel bővített/hangerősített elem vett részt.

7.1.5. Egy üregrezonátor begerjeszthetőségét és a „felépülő” hangenergia nagyságát /leegyszerűsítve a folyamatot/ a rendszerbe bevitt oszcillátor/gerjesztő teljesítményen és az interferálódás fokán kívül, a belső csillapítások/energia elnyelések mértéke határozza meg.

Ezért kellett a Fresneli-rács és a Helmholtz-i „üreg” alkotó elemeit sima felületű – csiszolt monolit darabokból kialakítani.

7.1.6. E monolit rendszer-elemeknek még „süketeknek” is lenniük kellett. Vagyis, az építő/határoló/működő rendszer-elemek sem az alaphangon, sem a harmonikusain „önmaguk hajlítgatására-rezgetésére” a rendszerből nem vehettek el energiát. Vibráció nem lépett fel, így az építőelemek nem „rázódtak-porladtak” szét.

Mivel az építés „vonzáskörzetében” ilyen „süket”, önrezgésre képtelen tulajdonságú, egy tömbben leválasztható, csiszolható követ adó lelőhely nem volt, így – stonehengei munkával, – távolról kényszerültek a felkutatott/lebányászott monolit elemeket az építés helyszínére elszállítani. A „sziszi-fuszi munka” – jóval későbbi fogalom.

Rezgést tűrő építőanyagok híján két, jól méretezett helikális rendszerű társállomás hangfrekvenciás rezonátor építmény is – berezonálva egyszerűen szétporlott.

Jól volt méretezve a Jerikó és Babel is, hiszen a gerjesztő – 7 db – kürtök bevitt hangenergiájának együttes hatására berezonáltak, – szétporladva leomlottak, mert – építői megtakarítva a „stonehengei munkát” nem számoltak az építésre fellelt anyagaik rezgésállóságával. A kürtösök „eredményesen” működtek együtt.

8. A Fresnel-Helmholtz enteriőr

8.1. A hengergyűrű F-4./F-6. rezonátor térben a /Ø/cca.Ø7/8-ad D-n körbefutó F-5. – m5 = 2 m magas kőlappal mint „hangoló dugóval” Fresnel-rács fázishelyzetet korrigáltak.

Az F-5. és F-7. rácselemek egységes 2 m-es magassága és elrendezése utalás arra, hogy ezen elemek helyzetét a rendszerben és az alap-hevederben-párnán előre és véglegesen pozícionálták.

8.2. Az ún. „trilitek” patkóba nyíló félköríve és a Rendszer geometriai középpontja között, az ÉK- i irányú főtengely mentén a „trilitek” ívét követve 12°-12°-kal összetartó „szárral” az F-7. /Ø/cca.Ø3/8-ad D-nyitott íven beépített, szintén m5 = m7 = 2 m, tehát embermagasság méretű kőlappal szerepe tűnik különlegesnek.

„On air” üzemmódban a középpont /és az ún. „oltárkő” felől a kőlappalnak árnyékoló, védő szerepe van és a „begerjedt” rendszer hangorkánjától, „hangütésétől” védte meg az energiát befűjő/gerjesztő embert.

A rezgőrendszerből kitakart geometriai középpont felől a 2 m magas F-7. kőlapok mögé bújtatott emberek az ún. „trilitek” réseibe helyeztet kimeneti nyílású óriás hangkeltőkkel/kürtökkel, egymással pontosan együtt működve /mint a Lámák Ulán-Bátor-i Gandan kolostorban/ a viszonylag nagy hangimpulzusokkal „robbantották be” a rendszert.

Mint az előbbieken is utalás történt rá, a hangkeltő

eszközök a buddhista szertartásoknak és a népi hagyományok ápolásának a mában is alkalmazott, hallható, megszólaltatható rekvizítumai.

8.3. A Rendszer hangadó, rezgéskeltő elemei lehetnek ezeknek a mai trombitáknak az ősei, melyeken csak egy hang „fújható ki”, hangvariációk/dallamok kifújására nem alkalmasak.

8.4. A Rendszer építéstechnikai elemeire az ún. „oltárkő” vízszintes síkba állított felületéről – mint etalonról – származtatták/mérték át a Rendszer összes vízszintes síkját. Így lehetett elérni azt, hogy az egész építmény „egységes megjelenésű” legyen.

Innen „vitték át” az F-1. ún. Aubrey és az ezt szabályos rendben csökkenő átmérőkön követő körgyűrűknek az alapkőzetben kialakított „párna heveder-ál architráv gerendázat” fenék síkjait is, – ahogy azt a Fresneli rend megkívánta.

8.5. Az ún. „oltárkő” a vételtechnikai rendszer „végberendezése” is. A Rendszer vételi érzékenységét meghatározó detektor egy kutya /is/ lehetett, mely az ún. „trilitek” patkójának Fresneli fókuszpontjában lévő ún. „oltárkövön” ül. A mában mit hallhat egy kutya, amikor a Hold felé fordulva nyüszít...?

8.6. Az ÉK-felé nyíló, ún. „trilit” patkóval szemben, az F-1. és földsáncon kívül lévő „háromlyukú kapuzat”-nak is különleges a szerepe: (lehet)

- kicsatoló-mechanikus adószűrő? vagy
- becsatoló-mechanikus vevőszűrő? vagy
- H/V polarizáció váltó?

+ Az ún. „sarkos irányzókö”-nek a „működés indításának” idő meghatározásánál a levegő fénytörését korrigáló szerepe lehetett.

9. Összefoglalás

A Stonehenge építményrendszernek a Fresnel-Helmholtz-i hangfrekvenciás rezonátor rendszerrel való kapcsolata valós eredménnyel számítható.

A Helmholtz-i összefüggéssel számított $f_0 = 21 - 25$ Hz körüli bombardon öngerjedési frekvencia egzakt érték, mely mentén az Építmény szerkezete és – a remény szerint a közelítávoli kultúrkörnyezete is „körüljárható”

Csak megismételhető:

Mellőzni kell azt az ideát, hogy néhány 10-100-1000, állatbőr divatbemutatót tartó primitív előember foggal – tíz körömmel, korbáccsal halálíg dolgoztatva, némi állatcsontokkal és kőbunkókkal felszerelve, évezredekig kopácsolva vonszolta helyére az egyes elemeket/állította össze/építette fel, – majd nem használta semmire/a hasonló korú és jellegű többi építménnyel együtt/ az Építményt.

Barkácsolás mindhalálíg, eredmény nélkül, évezredekken keresztül?? Ez sem lehetetlen – de nem életszerű! Az egész Építmény és a „genius loci” nem ezt mutatja.

Az Építmény bravúros technikai komplexitása, a szabályos rend és rendszertechnika egy meghatározott, rövid(?) földtörténeti intervallumában élők néhai magas fokú kultúrájáról ad hírt és nem az évezredek véletlenszerű történéseinek végtelen sorozatából összemossott mesevilágot jeleníti meg.

„Az ördög a részletekben van...”

Az egész rendszer alapos akusztikai elemzést igényel.

A tévedés joga (és minden „C” szerzői jog) fenntartva.

De:... „Egy bizonyítottan hibás teória is többet ér a semmilyen teóriánál.” XY-?...

.... „Ha valamiről be tudjuk bizonyítani, hogy miért rossz, akkor már tudjuk a jó megoldást”. (emlékezetből) – ?...

10. Kétségekről – szabadon

10.1. A Stonehenge-groupe ÉK-i irányban a horizont fölött V-12?-os szöggel „lát ki” az űrbe.

10.2. A Húsvét-szigeteken talált óriás kőszobrok egymással azonos irányba „néznek ki” a horizont fölött.

10.2.1. kérdés: milyen V° -os szögben „látnak ki” a horizont fölül a Húsvét-szigeteki szobrok szemtengelyei?

10.2.2. kérdés: a Stonehenge $H45^\circ/V-12^\circ$ -os irány-egyenesei és a Húsvét-szigeteki szobrok /itt meg nem határozható/ szemtengely irány-egyenesei valahol az űrben „metszik-e egymást?”

10.2.3. kérdés: a húsvét-szigeteki lefektetett/ledőlt szobor alakok és a szintén „egy köteg-irányba” besodort Stonehenge-architrávok bedőlési/elfekvési irányainak térbe/űrbe visszahozszabált irány egyenesei megközelítik-e/metszik-e egymást a térben is, azaz a dőlési irányok egyeztethetők-e egymással?

10.2.4. kérdés: a két, különböző kontinensen lévő Stonehenge és Húsvét-szigeteki monumentek dőlési irányjaiból szerkeszthető-e egy földi kör középpont, amelyből kiindulhatott az „OK”, (esetleg egy globális tengerár) mely révén az „OKOZAT”, a monumentek bedőlése itt is – ott is bekövetkezett?

10.2.5. kérdés: ha a Stonehengei és a Húsvét-szigeteki „nézési-szemtengely és bedőlési irány” egy valósnak tűnő/szerkeszthető égitest-pályaívén/égitest földi láthatósági koordinátáin belül/megközelíti egymást, akkor ott mi lehetett/és persze mikor/ az az égi jelenség, mely a „nézőknek” a Stonehenge kultúrában is és a Húsvét-szigeteken is tájolt mellszobor alakok/büszttök alkotására érdemes aggodalmat okozott?

10.3. A jelenlegi ismereteink szerint a naprendszerünkben a Föld-égitesten kívül máshol víz nincs. Viszont feltűnően kevés figyelmet szentelnek a Halley-üstökösnek.

Kérdés: A Halley-üstökös világuűrben száguldó vízjég(!) és por tartalma lehet-e földi eredetű – benne egy „Földi Kultúra” hibernálódott maradványaival?

10.4. Kérdéskör:

A CARNAC-i (Franciao.) monolit kőlaprendszer egy „sík sziréna”, melyet a menzúráját adó monolit kőlapok között átfújó szél által gerjesztett/gyorsított levegő turbulenciája szólaltatott meg. Már Odüsszeusz is meghallva a sziréneknek a part közelségét jelző sziréna hangját, nem engedett a csábításnak, így nem szenvedett hajótörést a parti sziklákon.

Kérdés: a mában, viharos szél hatására hallható-e zúgó/búgó/fütyülő hang a CARNAC-i monolit kőlap rendszerben? A rendszer elemzést igényel.

11. Végül

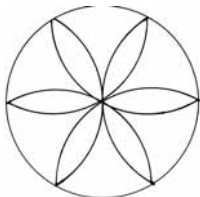
Az út „keresésének” térben (- Mongólia 2,5 év) és időben igen hosszú (20 évnyi) ideje alatt a szerzőnek bármikor módja lett volna a Stonehenge-groupe rendszer helyszíni tanulmányozására. A lehetőséget (vízum, engedélyek, be- és kilépők stb.) nem szervezte, nem kereste. Meggyőződése, hogy a „genius loci” nem jó irányba terelte volna a „látást”! Kérdéses lett volna az is, hogy „Merlín mennyit engedett volna látni” a képből, a lényegből.

A Stonehenge-groupe 21-25 Hz/Fresnel-Helmholtz, azaz St21-25/F.-H. rendszer-elemmel nem volt szabad „személyesen találkoznia”.

A problémakör beláthatatlan nagyságú:

Választ kell(ene) adni arra a kérdésre, hogy a Rendszernek térben és időben vannak-e az $f_0=21-25$ Hz-re és a Fresnel-Helmholtz-i összefüggésre építhető globális kapcsolatai.

A Windmill-Hill kultúra kőbe vésett Frenel rendszer kiviteli terve; a kő margaréta:

Kézi vázlat

12. Irodalom

12.1. lexikon Egy Kötetben. Pesti Hírlap 1937.

- 375.o. Fresnel, A.J. 1788 +1827.

- 462.o. Helmholtz, H.-von. 1821 +1894.

12.2. Új Magyar Lexikon. Akadémia. 1962.

- 2.K./D-F: 175.o.- elhajlás...2./Fiz./...

445. o. – Fresnel, Augustin Jean

- 3.K./G-J: 194.o. – Hang két különböző...

245. o. – Helmholtz, H.-von

- 4.K./K-Me: 330.o. – lebegés 1./rezgés tan/

600. o. – menzúra

- 5.K./Mf-R: 570.o. – „rezonátor. lat. térbeli rezgőrendszer, mely külső mechanikus, vagy elektromos rezgés hatására a /r./ geometriai méreteitől függő rezonancia frekvencián maximális amplitúdóval rezeg.(üregrezonátor) legismertebb a Helmholtz /r./. Rezgésszáma....”

- 6.K./S-Z: 120.o. Stonehenge.... $m = 2-7-m$!

12.3. Távközlési Technikum. Tankönyvkiadó. 1962.

Rsz.25730./229.o. Soküregű....

12.4. A Technika krónikája. Officina Nova. 1991.

15, -191, -192, -200. o.

- 203. o. A textilipar állomásai. Kr.e.7000 körül fonás rokkával és orsóval...!

12.5. Stonehenge. Panyik István, Sellei Sarolta. Corvina 1975.

12. o. 1. Stonehenge I. (Hawkins nyomán)

2. Stonehenge III. (Hawkins nyomán)

15. o. 3. A kör maradványai ma (Atkinson nyomán).

12.6. Nagy-Britannia és Észak-Írország

Szabó R. Jenő: Panoráma, 1972 Bp.

223. o. V. Délnyugat-Anglia

13. Olvasmányok

13.1. Új magyar lexikon. Akadémia. 1962
- 2.K/A-C: 149.o. architráv...

13.2. Művészettörténet IV.o. Tankönyvkiadó. 1961.
Rsz:??172. 43.o. architráv

13.3. Hetven csoda szerte a világban. Athenaeum – 2000.
2005. 19. o., 92. o.

13.4. Stonehenge. Corvina. 1975.

13.5. Hogy is van ez? Reader's Digest. 1995.
338.o. Stonehenge.....

13.6. Mítoszok földjén. Magyar Könyvklub. 1993.
44. o. Carnac-i megalit/kultúra.../l.még 12.2.4./csop.
67. o. Norman Lockyer

13.6. Dekoratívno-prokladnoe iszkusstvo Mongolii.
Goszizdatelsztvo, Ulan-Bátor. 1987.
Fotó: 49. Musical instruments.

13.7. Mongolszkaja Nacionalnaja Zsivopisz. „Mongol
zurag”.
Goszizdatelsztvo, Ulan-Bátor. 1986.Fotó:45-,95.-,97.

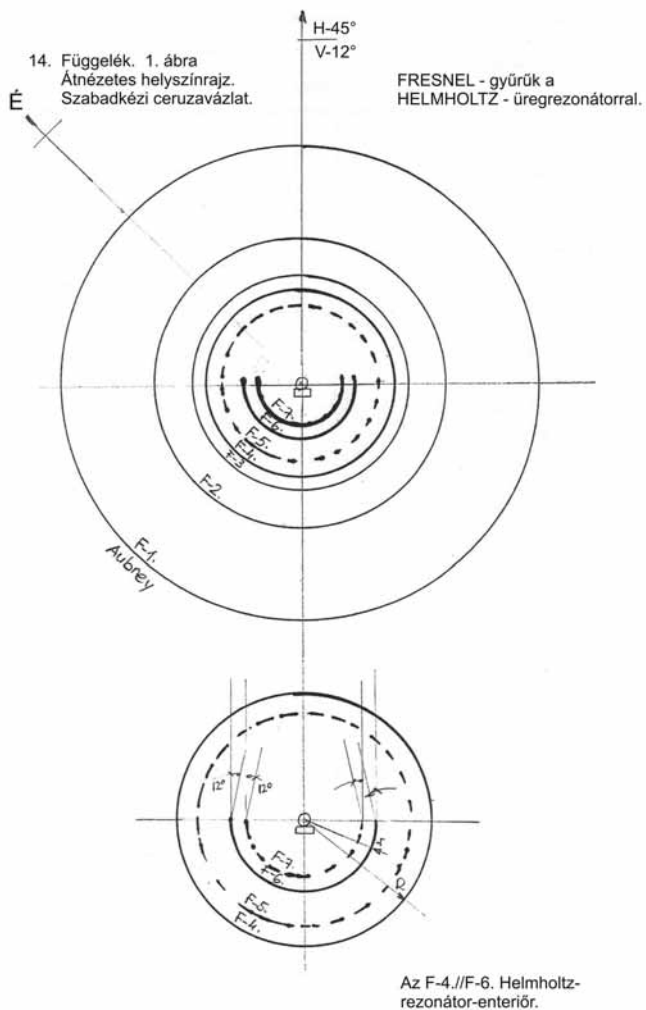
13.8. Kara György: Mongólia. Panoráma. 1979.
180. o. A kapu belső oldalán...”

14. Újságcikkek, közlemények www.nol.hu oldalon
Népszabadság: 2005. 03. 12. Horvai F. „Újabb zöld
emberkék”
2005. 08. 02. „Urali Stonehenge?” Szenzációs régészeti leletre
bukkantak Baskiria keleti részén Ufai archeológusok. /MTI/!!

- 2006.08.16. meteorit okozta apokalipszist..../MTI/
- 2007.07.21. Kőkorszaki rágógumi...1992...Ötzi...”
- 2007.07.27. Na, mi újság Klíma úr?...Ötzi...1999??!
- 2007.11.05. felhők felett...Ötztal...

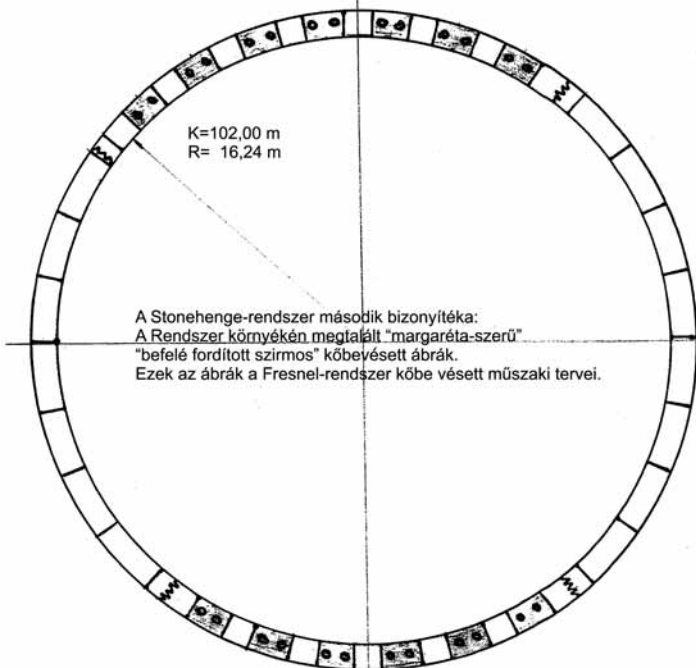
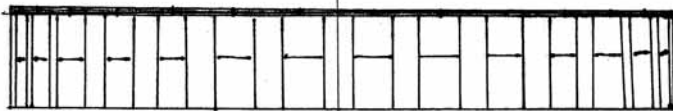
15. Internet: óriási adatfolyam, 40 000-es „találatok”...
www.icons.org.uk

16. Martin Heidegger: Lét és idő. Osiris, 2007. Bp. 126. o.
22. §

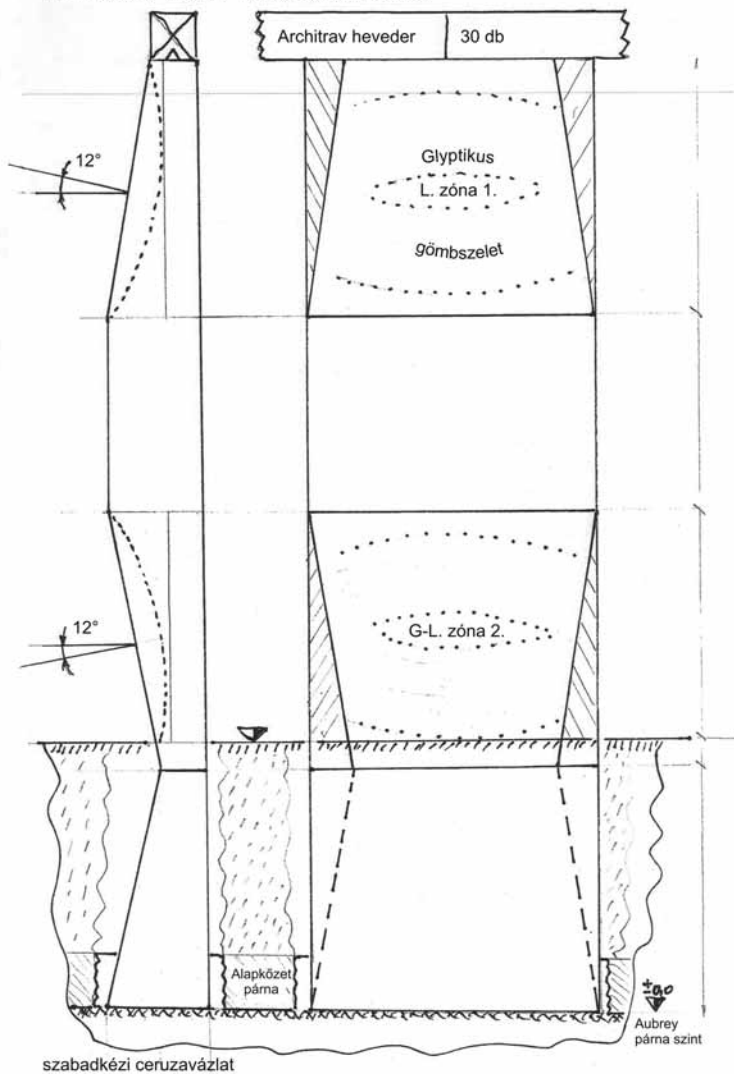
14. Függelék. 2. ábra

Fresnel-4 /F-4./ 7.1.1. - Alap gerjesztési mód. /-27. oldal/
Szabadkézi ceruzavázlat. /-28. oldal/

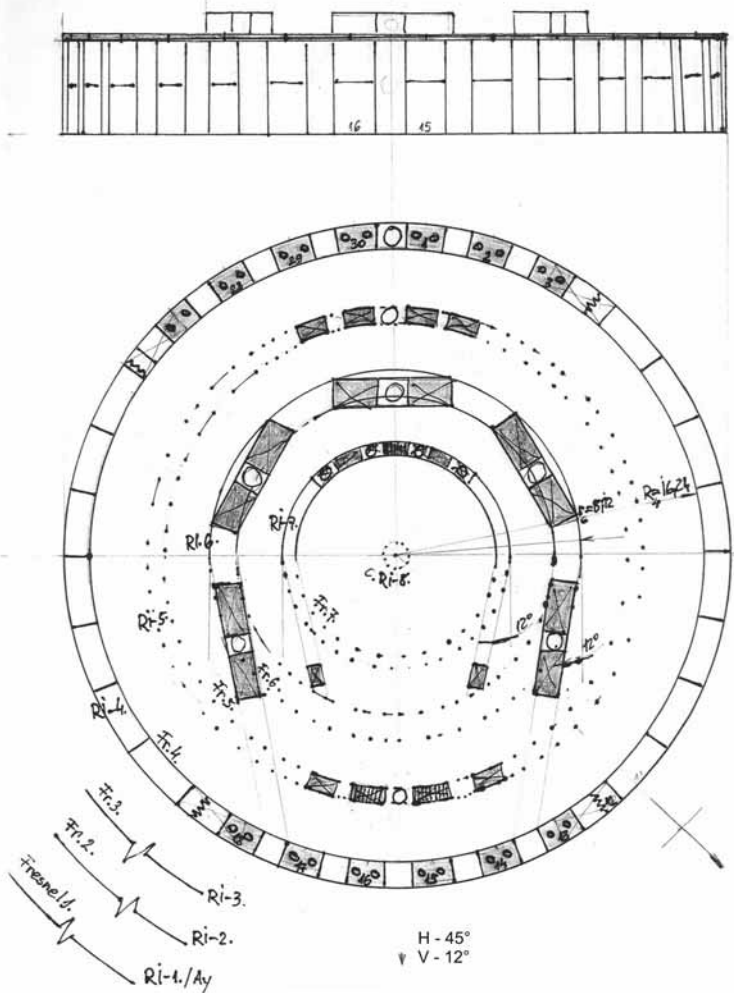

$$8^{\circ}\text{kőlap} + 4^{\circ}\text{légrés} = 12^{\circ} \times 30\text{db} = 360^{\circ}$$

14. Függelék. 3. ábra. Faragott kőtábla elemek.

14. Függlék. 4. ábra. 7.1.2. Az "üzemszerű" gerjesztési mód.
 /-28. old./ Kompletterteriör. szabdakézi ceruzavázlat.

Színes képmelléklet

*Stonehenge. Tanulmányi kirándulás, 2012. © Tóth Péter G.
H-3201 Gyöngyös, Berze N. J. Gimnázium, 2012. 10. N. o. t.*

Stonehenge. Tanulmányi kirándulás

